

KESKENY ÚTON

AZ ÁRPÁDFÖLD - CINKOTA – MÁTYÁSFÖLDI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

X. ÉVF. 3. SZÁM

2008. OKTÓBER – DECEMBER

„Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága.”
(János evangéliuma 1,4)

János evangéliuma mellőzi a karácsonyi történet megszokott, kedves kellékeit. Az apostol számára elegendő amit Máté és Lukács elmond Máriáról és Józsefről, a pásztorok és angyalok találkozásáról, valamint a keletről érkezett különös idegenekről. Amit ők átélnek az első karácsonyon szerinte nem más, mint az Élettel való találkozás. Az élet több mint bárányok legeltetése, hétköznapi robotmunka (pásztorok), tudományos felfedezések bizonyítása, elméletek gyártása és „tesztelése” a valóságban (bölcsek), több mint a kapcsolatainkban felmerülő kétségek közötti hánykolódás (József és Mária), hatalomféltés, vagy a hatalom megerősítésére irányuló próbálkozás (Heródes)...

Benne élet volt. Valami más,

valami megfoghatatlan, valami, ami belőlük még hiányzott, ezért vonzotta őket: a világosság. Mellette már nem kellett tábortüzet gyújtani, fényes csillagot szemlélni, angyali ragyogásban félelmet oszlatni, hogy lássuk az élet útját, mert maga volt a világosság. Ez a világosság pedig belül ragyogott: a lelkükben.

Karácsony győzedelmes csodája, hogy Isten a maga világosságát teszi jelenvalóvá ebben a sötét világban. Sokszor élettelen életünket szeretné megeleveníteni, lelkünket és értelmünket megvilágosítani. A karácsonyi gyertyák, csillagok, fényfüzerek mind

ebből a világosságból táplálkoznak. Ha ez mégsem így történik, karácsony után ismét sötétbe borul minden...

*Bíró Botond
lelkipásztor*

Áldás - Békesség

Áldássá legyen ez az élet, -
mint a tiszta levegő,
mely a teremtett
tüdőbe téved.
Az áldás felülről
jöjjön, mint egy
égi kiáltás, -
mely a lelkünkön át
a szívünkbe ér be.
Amit cselekszünk
olyanná lesz
ez az élet! -
Békesség harangja
Szóljon! - ne csak mint
szólam! -
Az angyalok is higgyék
a mennybéli békét -
amit most hirdetnek
szeretemben e földön -
rólad és rólam.

(Sifter István)

Orgonaszó

Szombat reggel a városban épp egy templom mellett mentem el. A bejárathoz közel érve orgonaszó szűrődött ki. Gondoltam bemegyek, mert nem siettem sehova. Beléptem az ajtón egy kis előtérbe, ahonnan két kicsi ajtó nyílt „Bejárat” felirattal. Az orgonaszó pedig egész jól hallható volt. Miután bementem egy függöny volt előttem, amit félrehúztam és az üres, félhomályos templomban találtam magam. Csak az orgonaszó volt és én. Leültem és gondoltam imádkozom ebben a „csendben”. Jó volt Istenre figyelni, beszélgetni Vele. Éreztem, hogy az orgonahangok teljesen átjárják a testemet és én is a zene része vagyok. Isten is ugyanígy „átjárja” az életünket, mert az Úr azt mondja: „...*Én vagyok a vesék és szívek vizsgálója...*” (Jelenések 2,23)

Dicsértem Istent ezért az érzésért.

Behívott a templomba, mint ahogy mindenkit hív – lépjél be a szoros kapun és akkor beköltözik az

életedbe. Bent voltam és megtapasztaltam Istent! Megint, mint már többször is. Jó volt ez az Isten-közelség, de mégis tovább kellett indulnom.

Jézus azt is mondta nekünk, hogy nem kivenni akar minket a világból, hanem ott megőrizni. Tudtam, hogyha kilépek a templomból, akkor ott is velem lesz, akkor pedig nem kell félnem senkitől és semmitől.

Kívánom mindenkinek, hogy tapasztalja meg Isten jelenlétét ilyen kézzelfogható módon – akár orgonaszó, akár imádság által...

Kis Márton

A Kálvin év elébe

Jövőre, 2009-ben ünnepeljük Kálvin János (eredeti nevén: Jean Calvin vagy Cauvin) születésének 500. évfordulóját: Kálvin 1509. július 9-én született az észak-franciaországi Noyonban. Jogot és teológiát tanult

többfelé, főleg Párizsban és Orleansban. Párizsban ismerte meg a reformáció tanításait, részt is vett a hasonlóképpen gondolkozók titkos összejövetelein; ő írta meg azt a beszédet, melyet 1533 novemberében

az egyetem rektora mondott el Ferenc francia király előtt, s amely miatt azután mindkettőjüknek menekülniük kellett Párizsból, mert a beszéd már reformációs eszméket hangoztatott. Kálvin később Bázelen telepedett le,

és itt írta alig 27 éves korában, 1536-ban élete főművét, az *Institutio Christianae Religionis*-t (a keresztyén vallás alapelvei), melyet azután szinte élete végéig javított, bővített: Kálvin tehát a művet többször is átdolgozta, utolsó változata 1559-ben

jelent meg, terjedelmileg többszöröse volt az első kiadásnak. Nagyon kívánatos volna, hogy legalább az ún. „kis *Institutio*-t” minél több református elolvassa napjainkban is. Az *Institutio*t még Kálvin életében több európai nyelvre lefordították, így olaszra, spanyolra, angolra, hollandra és németre, később lengyelre is. Magyar nyelvre aránylag későn, Kálvin halála után 60 évvel, 1624-ben fordította le Szenczi Molnár Albert, Bethlen Gábor és I. Rákóczi György kezdeményezésére: „Az keresztyén religióra és igaz hitre való tanítás” címmel. Az első, tehát az 1536-os kiadást Nagy Károly kolozsvári teológiai tanár fordította le 1903-ban. Ő így adta vissza magyarul a könyv latin címét: „A keresztyén vallás

alapvonalai”. A nagy, tehát az 1559-es végső kiadást pedig idősebb Czeglédy Sándor pápai teológiai tanár és Rábold Gusztáv hajdúböszörményi főgimnáziumi tanár közösen fordították le. Ez a fordítás 1909-1910-ben jelent

meg, két kötetben, a *Parochiális Könyvtár* sorozatában: „A keresztyén vallás rendszere” címmel. Legutóbb Victor János fordította magyarra 1936-ban, újra kiadva. Kálvin az *Institutio*t egy - Ferenc királyhoz intézett -, elvi szempontból is fontos, terjedelmes előszóval

vezeti be, majd hat fejezet következik. *A törvényről - a Tízparancsolat magyarázatával; a hitről - az Apostoli Hitvallás magyarázatával; az imádságról - a Miatyánk magyarázatával; a Sakramentumokról - a keresztségről és az úrvacsoráról szóló tanítással; a hamis sakramentumokról; végül az utolsó fejezet a keresztyén szabadságról, az egyházi hatalomról és az állami kormányzásról szól*

Bázelenből Kálvin egy rövid időre Itáliába ment, majd szülővárosába készült. Útja Genfben vezetett keresztül, ahol a Genfben a reformációt nagy nehézségek között meghonosító - Farel ott marasztalta. Itt írta meg a „gyermekeknek a Krisztus tudományában való oktatására szolgáló” segédeszközül a Genfi

Egyház Kátéját, melyben az Institutio gondolatmenetét követi, kérdés-feleletes formában (magyar fordítása 1912-ben jelent meg, új kiadása: 1998.). Kálvin és Farel szigorú egyházfegyelmet akart megvalósítani, ami a genfieknek nem tetszett, s mikor a város számos vezetőjének nyilvánvalóan botránys és bűnbánatot nem tanúsító életvitele miatt Kálvin megtagadta az úrvacsora kiszolgáltatását, Farellal együtt kiűzték őket Genfből. Kálvin Strassburgban telepedett le, de tevékeny résztvevője volt a különféle vallási ügyekben tartott vitáknak is.

A. Genfi Egyház 1541-ben felkereste Kálvint, és visszahívta Genfbe. Kálvin vissza is ment, és ott is maradt haláláig. Átszervezte Genf alkotmányát és egyházszervezetét: élén a Tanács (konzisztórium) állt, melynek tagsága fele részben egyházi, fele részben világi személyekből tevődött össze (ez a "paritás" első megjelenése), de a döntő mindenképpen Kálvin akarata volt... Egyházfegyelmi kérdésekben könyörtelen, olykor kegyetlen volt, és az eretnek nézeteket vallókkal szemben is kíméletlenül járt el...

Munkabírása lenyűgöző volt. Megjelent munkái 59 kötetet tesznek ki, de sok prédikációja és egyéb írása fekszik még kéziratban. (Az Ezékiel próféta könyvéről tartott prédikációinak gyorsírással lejegyzett szövegét Nagy Barna, a sárospataki és a budapesti teológia egykori kitűnő

tanára olvasta ki, „fejtette meg”.) Majdnem minden nap prédikált. Csaknem minden bibliai könyvhöz részletes kommentárt készített, teológiai előadásokat tartott, tanításának követőivel egész Európában levelezett. Mindig jelen volt a Tanács ülésén, intézte a genfi köztársaság külpolitikai ügyeit. Nem csoda, hogy a túlfeszített munka és gyomorbaja elemészttette életét. Még nem volt 55 éves, mikor 1564. május 27-én elhunyt.

Nem lehet feladata e rövid - inkább csak a jubileumra a figyelmet felhívni akaró - írásnak, hogy Kálvin tanításait összefoglalja. Egy gondolatot talán mégis ki lehet emelni: Kálvin nagyon komolyan vette Isten feltétlen és teljes Úr voltát, annak minden következményével együtt. Szerinte az ember a kegyelmesen kiáradó isteni szeretettel találkozáva éli-élheti át a maga teljesen méltatlan voltát: nem egyes bűnöket bán, hanem egész megromlott létét; és az isteni megbocsátásra és szeretetre válaszol azzal, hogy teljes egzisztenciával engedelmeskedik, szereti Istent, és embertársát, felebarátját. Mi vajon „kálvinisták” vagyunk ebben az értelemben?

Dr. Ritoók Zsigmond

Hírek gyülekezetünk életéből

Október

12. A vasárnap délelőtti istentiszteleten a Vakmisszió látogatott gyülekezetünkbe. Igét hirdetett Szabó Zoltán a vakmisszió lelkipásztora
- 23-26. A pénteki ifjúsági csoport csendeshétségéje volt Monoszlón
- 29-30. A reformáció ünnepére készültünk az evangélikus gyülekezettel közösen - Mindkét nap este 6 órakor közös istentiszteletet tartottunk
31. A reformáció napja. Ünnepi istentiszteletet tartottunk Árpádföldön du. 5 órakor, Mátyásföldön 6 órakor.

November

2. Gitáros istentisztelet. Igehirdető: Simon Emil Rákospalota-újvárosi beosztott lelkipásztor volt
- 28-30. Fialat házások csendeshétségéje Mátraházán

December

- 1-6. Teológus hallgatók adventi sorozata. Minden este 6 órakor az ünnepre készülődve istentiszteletet tartottunk
7. Gitáros istentisztelet. Igehirdető: Lőrincz Hunor Fasori beosztott lelkipásztor

Ami még előttünk áll...

December

21. Karácsonyi ünnepélyek. Árpádföldön 9 órakor, Mátyásföldön 17 órakor
24. Szenteste. Istentisztelet Árpádföldön 15 órakor, Mátyásföldön 16 órakor
- 25-26. Karácsonyi ünnepi istentiszteletek
28. Ifjúsági közös karácsonyi kakaózás
31. Évzáró hálaadó istentiszteletek . Árpádföld du. 5 óra, Mátyásföld 6 óra

2009. Január

1. Évkezdő istentiszteletek. Árpádföld 9 óra, Mátyásföld ½ 11 óra
4. Gitáros istentisztelet
- 19-22. Egyetemes imahét. Esténként istentiszteletek 6 órakor változó helyszíneken

Kereszttségben részesültek:

Bogenfürst Móric Máté
Tarr Dénes
Szabó-Padi Domonkos
Bihari Szonja
Jánvári Zsombor

Házasságkötések:

Erdélyi Antal Sándor és Zubai Márta

Halottaink:

Galambos Lajos	44 éves
Bajkai Tibor	77 éves
Tóth Lajosné	66 éves
Simon Géza	68 éves
Buray Lászlóné	79 éves

Miért engedi meg Isten?

Gyakran megkérdezik az emberek a vallások képviselőit: Ha van Isten, miért engedi meg azt a sok szenvedést és bajt, amely sújtja világunkat, benne a sok ártatlan embert és gyermeket? Az alábbi interjú találó választ ad a kérdésre. Az ismert amerikai lelkész, Billy Graham leányával, Anne Grahammal készített interjút az egyik rádióműsorban, amelyben Jane Clayson riporternő megkérdezte őt az utóbbi idők borzalmas eseményeivel kapcsolatban: Hogyan engedhette meg Isten, hogy ilyenek történjenek?

Anne nagyon mély, éleslátásra utaló választ adott: Úgy hiszem, Istent nagyon elszomorítja, ami velünk történik, ám évek óta azt mondjuk neki: menj ki az iskoláinkból, a kormányunkból, és távozz az életünkben. És Ő, amilyen gentleman, csendben hátrahúzódt.

Miképpen várhatjuk el Istentől, hogy áldását és védelmét adja, ha egyben arra szólítjuk fel, hogy hagyjon bennünket békén? Sokan panaszkodtak, hogy nem akarnak imádságot az iskoláinkban, és mi azt mondtuk, rendben.

Azután valaki azt mondta, jobb, ha nem olvassuk a Bibliát iskoláinkban: a Bibliát, amely azt mondja: ne ölj, ne lopj és szeresd felebarátodat, mint önmagadat. És mi azt mondtuk, rendben.

Azután dr. Benjamin Spock azt mondta, ne fenekeljük el a gyermekeinket, ha rosszul viselkednek, mert a kis személyiségük megsérül, és lerombolhatjuk önbecsülésüket. És mi azt mondtuk, egy szakember biztosan tudja, miről beszél, és azt mondtuk, rendben.

Aztán valaki azt mondta, hogy a tanárok és az osztályfőnök jobb, ha nem fegyelmezik a gyermekeinket, amikor rendetlenül viselkednek. És az iskola vezetői azt mondták, hogy a tanárok inkább meg se érintsék a diákokat, nehogy ezzel rossz reklámot csináljunk az iskolának, és semmiképpen sem akarjuk, hogy bepereljenek bennünket. És mi azt mondtuk, rendben.

Aztán valaki azt mondta, hagyjuk, hogy diáklányaink abortuszt végezzenek, ha akarnak, és nem kell, hogy ezt elmondják szüleiknek. És azt mondtuk, rendben.

Aztán egy bölcs vezető azt mondta, mivel a fiúk fiúk, és úgyis meg fogják tenni, adjunk fiú

diákjainknak annyi óvszert, amennyit akarnak, és nem kell, hogy erről szüleiknek beszámoljanak. És azt mondtuk, rendben.

Aztán valaki, az általunk jelentős posztra megválasztottak közül azt mondta, hogy nem számít, hogy mit teszünk a magánéletben, ha elvégezzük a munkánkat. Újból egyetértve velük, azt mondtuk, nem számít, mit tesz valaki (beleértve az elnököt is) a magánéletben, amíg van munkánk és a gazdaság jól működik.

Aztán valaki egyre tovább lépett ebben a csodálatban, és meztelen gyermekek képeit publikálta, majd tett még egy lépést, és ezeket elérhetővé tette az interneten. És mi azt mondtuk: rendben, a szabad szólás joga ezt lehetővé teszi számukra.

És aztán a szórakoztatóipar azt mondta, csináljunk tv- műsorokat és mozifilmeket, amelyek az erőszakot, az erkölcstelenséget és a tiltott szexet reklámozzák. És készítsünk olyan zenefelvételeket, amelyek bátorítanak a nemi erőszakra, a kábítószerfogyasztásra, a gyilkosságra, az öngyilkosságra és a különböző sátáni témákat dolgozzák fel. És mi azt mondtuk, ez csak szórakozás, nincs is rossz hatása, és különben sem veszi senki komolyan, úgyhogy, csak hadd menjenek.

Most pedig feltesszük magunknak a kérdést: miért nincs a gyermekeinknek lelkiismerete, miért nem tudnak különbséget tenni jó és rossz között, és miért nem okoz nekik problémát, hogy megöljék az idegeneket, osztálytársaikat, saját magukat? Talán, ha elég hosszan és keményen gondolkodunk rajta, ki tudjuk találni. Azt hiszem, elég sok köze van mindennek ahhoz a mondáshoz, hogy amit vet az ember, azt aratja.

„Kedves Isten, miért nem mentetted meg azt a kislányt, akit megöltek az osztályban?

Tisztelettel, egy Érintett Tanuló”

És a válasz?

„Kedves Érintett Tanuló!
Ki vagyok tiltva az iskolából.

Tisztelettel: Isten.”

Furcsa, milyen egyszerű az embereknek kivetni, kidobni Istent, zagyvaságnak, értelmetlenségnek tartani üzenetét, aztán csodálkoznak, miért megy a világ a Pokolba. Furcsa, mennyire elhisszük, amit az újságok írnak, de megkérdőjelezzük, amit a Biblia mond. Furcsa, hogyan mondhatja valaki „Hiszek egy Istenben”, miközben a Sátánt követi, aki egyébként szintén hisz az Istenben! Furcsa, hogy milyen gyorsan készek vagyunk az ítékezésre, és mennyire nem a megítéltetésre. Furcsa, milyen

gyorsan továbbküldjük a viccek ezreit és azok bozöttűzként terjednek a köztudatban, de ha az Úrról szóló üzenetekkel tesszük ezt, az emberek kétszer is meggondolják, mielőtt továbbítanák. Furcsa, hogy az erkölcstelen, obszcén, durva és vulgáris dolgok szabadon áramlanak a világhálózaton, miközben az Istenről

való nyilvános beszédet elnyomják az iskolákban és a munkahelyeken. Furcsa, hogyan lehet valaki Krisztusért lángoló vasárnap és láthatatlan keresztény a hétköznapokban. Furcsa, hogy jobban érdekel, mit mondanak rólam az emberek, mint az, hogy mit mond Isten felőlem!

Ha könnyek ülnek a szemembe...

Ha sorsod útján elfáradva,
 Rettegve vársz a holnapodra,
 Léted egén egy csöppnyi fény se
 Ragyog feléd... mi segítne
 A helyes utat megtalálni.
 Bízgató szóra nincs kit várni.
 Ha beborult az ég is feletted,
 Kínokban ég tested, lelked,
 Ha könnyek ülnek a szemedbe,
 Testvér! Tekints a keresztre!

Valaki egyszer meghalt értünk,
 Azon a megszentelt kereszten.
 Magára vette kínunk, vétünk,
 Hogy aki rá néz el ne vesszen!
 Testvér, jussán hát eszedbe,
 Nem hagy magadra, azt ígérte!
 A keresztnak nagy a terhe,
 Vak súlyával a földre ver le.
 Ha könnyek ülnek a szemedbe,
 Testvér! Tekints a keresztre!

Ha lelki kínjaid gyötörnek,
 És nincs akinek elbeszéljed,
 Ember szó nincs, mi apassza,
 Nincs fül, ami értse, hallja.
 Ha elhagy a hited és reményed,
 Ha céltalanná vált az életed,
 Hát nézz fel Testvér! Nézz az égre!
 A szódra vár csak, hogy segítne!
 Ha könnyek ülnek a szemedbe,
 Testvér! Tekints a keresztre!

Ha el is szálltak már az évek,
 A múltás kínjai gyötörnek.
 Ha tested ezer sebtől fájna,
 Úgy érzed gyógyír nincs reája.
 Ha nincs már cél a holnapokra,
 Bajt, bajra szül a sorsod útja.
 Fordulj csak bátran Óhózzája,
 Gyógyír csak ott van, ott Ónála!
 Ha könnyek ülnek a szemedbe,
 Testvér! Tekints a keresztre!

(Szabó István)

Megálló

„...itt állok a mö betű alatt...” – ez a mondatredék egy busz-megállóban, a délutáni csúcsforgalom idején ütötte meg fülemet, amint egy idősebb úr telefonon beszélt valakivel. Talán azt próbálta elmagyarázni a telefon másik végén lévő illetőnek, hogy merre is találja meg őt, vagy éppen tanácsot kért tőle, mert eltévedt. Mindenesetre vidám színfolt volt a hömpölygő tömegben. Aztán este, amikor a gyülekezeti újságunk első tíz évéről gondolkodtam, ez a kis mondatfoszlány ott visszhangzott a fejemben – hiszen mi is egy képzeletbeli „mö betű”-nél állunk most. 1998 decemberében jelent meg először gyülekezetünk kis lapja azzal a céllal, hogy rendszeresen próbáljon tájékoztatást adni a gyülekezet életéről, eseményeiről, de ezeken túl arról is, hogy az idejáró, ehhez a közösséghez tartozó emberek életében miként munkálkodik Isten a mindennapokban. Ez volt a cél, de miről is írtunk ez alatt a tíz év alatt? Gyülekezeti csendeshetekről, gitáros istentiszteletekről, templomépítésről, presbiterekről, gyülekezeti tagok vallottak arról, hogyan ismerték meg

és fogadták el Jézust, felnőtt konfirmációkról, házaskörről, csodákról és még sok minden másról. Gondolom, többen vannak, akik ennél sokkal többre emlékeznek. Most pedig megállóhoz érkeztünk. Nem az út végére, csak egy kis megpihenéshez, visszatekinteni a megtett útra, és erőt gyűjteni az előttünk állóra. A visszatekintés sok szempontból nehéz lehet, mert eszünkbe juthatnak elrontott dolgaink, de azok az emberek is, akik az út elején még ott jöttek mellettünk, de most már nincsenek velünk. Az előrettekintés pedig a sok bizonytalanság miatt lehet nehéz. Azonban ennek a tíz évnek a tapasztalatával mondhatom, ha nehézségeinkben,

bizonytalanságunkban Istent hívjuk segítségül, Ő nem késik a válasszal, megerősít, biztat szeretetével. *„Erőt ad a megfáradtnak, és az erőtlenet nagyon erőssé teszi. Elfáradnak és ellankadnak az ifjak, még a legkiválóbbak is megbotlanak. De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.”* (Ézsaiás 40, 29-31.)

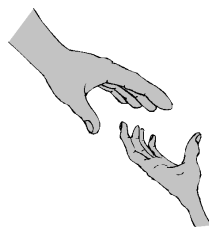
Akkor hát, induljunk tovább! „Kérjük, vigyázzanak, az ajtók záródnak!”

Tarnai Zoltán

Adventi kérés

Azt mondtam egy angyalnak,
aki az év kapujánál fogadott:
adj nekem egy lámpást,
hogy biztos léptekkel
mehessek szembe
a bizonytalansággal.

Ő így válaszolt:
- Indulj csak a sötétbe,
és tedd kezed Isten kezébe.
Ez jobb, mint egy lámpás,
és biztosabb, mint egy ismert út.

Gyülekezeti alkalmaink

Mátyásföld:

Istentisztelet

Vasárnap 10.30 óra

(Az istentisztelet alatt a gyermekmegőrzés
a gyülekezeti házban van)

Bibliaóra:

Csütörtök 18.00 óra

Hittanóra:

Vasárnap 11.30 óra

Ifjúsági óra (28 év fölött)

Vasárnap 17.00 óra

Ifjúsági óra (28 év alatt)

Péntek 18.00 óra

Ifjúsági óra (13-16 évesek)

Szombat 17.00 óra

Fiatal Házások Köre

Minden hónap második vasárnapján
17.00 óra

Imaóra

Szerda 18.00 óra

Baba-mama játszókör

Minden csütörtökön 9.30 óra

Gitáros istentisztelet

Minden hónap első vasárnapján
17.00 óra

Mátyásföld:

Felnőttén konfirmáltak és érdeklődők bibliaórája:

Minden hónap első hétfőjén
19.00 óra

Árpádföld: (1162 Menyhért u. 42.)

Istentisztelet

Vasárnap 9.00 óra

Bibliaóra

Péntek 14.30 óra

Hittanóra :

Péntek 16.00 óra

Hivatali idők:

Hétfő: 10-12 óra

Csütörtök: 10-12, 16-18 óra

Cím:

Budapest 1165 Baross Gábor u. 23.

Telefon: 403-6855, 06/30-867-89-68

E-mail: bp-matyasfold@t-email.hu